

כל הזכויות שמורות

במדינה

שלימי קטאנה יעשו מאמץ מרכזי להפעיל את יהודי המחוז כדי לנטרל את ממשלת ישראל או אף להשיג את הכרתה. על רקע זה יש להבין את בואו לארץ של הרב הראשי מקטאנה.

משה לוי, שנטש את קהילתו בימי המשבר הנוכחי ובא לירושלים. מגמתו: לשכנע את ממשלת ישראל כי למען יהודי קטאנה יש לתמוך בצ'ומבה, בעוד שבשאר חלקי קונגו אין כלעט יהודים. טענות אלה כבר מצאו הד במשרדי החוץ, המשתמש בנימוק היהודי כדי להצדיק את עמדתו, הנראית כתמיכה בבלגיה.

לעומת זאת, יגבר גם הלחץ הנגדי מצד אפריקה. נציגי ישראל בכל המדינות הכושיות ילחצו להזדהות ברורה של ישראל עם קונגו, נוכח הלחץ הגובר מצד רע"ם, העומדת להתחיל באופנטיבה אנטי-ישראלית גדולה באפריקה בהסתמכות על עזרת עבד אלי-נאצר לקונגו ושתיקת ישראל. הדבר חשוב לאפריקאים מכיוון שאפילו מדינה אחת שתכיר בקטאנה עלולה לשנות בשלב הנוכחי את עמדת קטאנה בעולם.

קרוב לרדאי שיצליחו המאמצים להקים כנסת חזית

(המטח מעמוד 11) רומניה, חי עם בתו חייאישות. שמועה אחרת לחשה כי האב גם מכר את בתו לזנות תמורת שלום. רק השבוע יצאו השוטרים לפעולה, עצרו את האב ואחד מתושבי המקום, סב לנכ"י. כי בינתיים אירע מקרה חדש, שהביא לגילוייה של השערוריה. בתו של העולה מרומניה, ילדה בת 14, נלקחה על-ידי אחת השכנות לבדיקה אל רופאים בצפת, ש' קבע כי היא בחודש הששי להריונה. ביום ששי בלילה, הופיעו השוטרים בביתו של האיש, לקחו את הילדה לחדר סמוך לחקירה שהסתיימה בחצות, אחרי ארבע שעות תמימות. השוטרים יצאו מן החדר מוועזעים. הוברר להם כי משך חדשים אירעו דברים מחסימים יותר מתחת לחוסמיהם, והם לא שמעו ולא ידעו. קשה היה להאשים. כי למעשה לא היה, לכאוריה, שום דבר יוצא-דופן במשפחה שהגיעה לראשונה לפני 10 שנים. ההורים, שתי הבנות והבן גרו תחילה בקרית שמונה.

להביא את הילדה לרופאים בצפת. "להרוס את חייו?" בערב שלפני הנסיעה פגשה אותה ברחוב אחת השכנות, בעצמה בחודש השביעי להריונה. האם זה נכון שאת בהריון? שאלה אותה השכנה ללא היסוס. הילדה הכחישה בקול רפה. אך השכנה לא הרפתה ממנה. "למה שלא תספרי לנו ונסה לעזור לך. הרי כשתגיעי למצב שלי לא תוכלי יותר להסתיר." הילדה התבוננה בבטנה התפוחה של ה' אשה והודתה מיד, בקול חדגוני: "כן, אני חוששת שזה מהריון".

האיש הזה אנס את בתי, ורק אחרי המקרה התחלתי גם אני. הודה האב בח' קירה, לאחר שהתושב השני נעצר. מקרה האונס, אותו הכחיש העצור השני בכל תוקף, אירע לדברי הילדה שעה ש' ירדה באחד הימים לקנות ירקות בחנות, ליד תחנת האוטובוסים. האיש לקח אותה, לדבריה, לבית-השימוש הקרוב ושם אנסה. היא לא התלוננה. האב נראה אחרי ה' מקרה בבתי-כפרה, כשהוא יושב עם החשוד באונס ולוגם עמו יין. כששאלו את האב מדוע לא התלונן על חברו, ענה: "הוא ידידי. מה אתם רוצים? שאהרוס את חייו?"

התישבות המתישב העיקש

האם הקנס של 100 לירות, שהטיל מושב תקומה על אריה אנגלר, בא כעונש על עבירה בסחונות או כנקמה שמקורה ב' ריב מפלגתי מימי הבחירות לכנסת הרביעית? על סוגיה זו יצטרך להחליט, אחרי הפגרה, שופט בית-המשפט בתל-אביב. או למלחמה שבין המתישב אריה אנגלר לבין מוכירות מושב תקומה, הנמצא ב' דרך לבאר-שבע, אינה נטושה רק מסיבב לאותן 100 לירות. אם יזכה המושב ב' משפט, נזורת על אנגלר עזיבת המקום אליו בא עם הראשונים לפני 12 שנה.

יש כל הסוד להאמין כי הצעדים וה' אימים שנקטו נגדי מטעם המושב מקורם ברקע מפלגתי והם קשורים בבחירות שני ערכו ככפר לכנסת הרביעית, היתה טענת אנגלר, כשביקש - וגם קיבל - השבוע צו מניעה מאת שופט השלום התל-אביבי נחמיה בר, האוסר כינוס האסיפה הכללית, שמתפקדה להחליט על מעמד אנגלר במושב. לדברי חבר המושב, הטילה עליו המזכיר רות את הקנס כנקמה על שהעז להצביע בעת הבחירות האחרונות בעד מפא"י ולא בעד הפועל המזרחי, אליו מסונף המושב, לדבריו, כעסו עליו במיוחד, כי לא הסתפק בחטא זה אלא אף ניסה להחטיא את הרבים, שימש תועמלן מוצהר של מפא"י במקום. "עכשיו מצאו סיבה להתנקם בי", טוען הרחק בן ה-32, העובד כמפקח-בנייה של הסוכנות באזור באר-שבע. רק בדרך אגב מזכיר הוא כי מלבד הענין הפוליטי היתה לו התנגשות נוספת עם המוכירות.

"אכלנו אותם?" ברור שהוא אינו שמח לדבר על הסיבה הנוספת. כי היא אינה נוספת: היא היחידה! הכריז, אחרי שנועד לו על צו המניעה, מזכיר המושב דב נימן. זה היה לפני כחצי שנה. באזור שרר מצב חירום. אנגלר נקרא יחד עם מספר מתישבים לצאת לשמורה. הוא ה' דיע כי אינו יכול לצאת כיוון שעליו להיות בכוננות צבאית. רק כעבור חצי שנה, כש' האנשים יצאו לדרך, הופיע בפני המפקד מוכן, לצאת. המפקד שלח אותו הביתה, כאשר נערכה אותו לילה ביקורת במי' שב, נעצר אנגלר. הצבא לא שפט אותו, אלא העביר את סמכויותיו למוכירות ה' כפר. המוכירות כינסה אסיפה כללית, שקנסה את אנגלר ב'100 לירות.

אנגלר פנה מיד לעורך-דין, ביקש שיפ' על להתחרת הקנס שהוריו לו מכספי התוצרת שהיה עליו לקבל. כשגודע בכפר כי המתישב פנה לעורך-דין, הודיעו לו שאם לא יבטל את התהליכים המשפטיים יאלצו להפסיק לו את השרותים ולהוציאו מהמושב. בתגובה על האיום, הגיש אנגלר את הבקשה למתן צו על-תנאי.

"זה די טבעי שהוא יפנה לבית-משפט וישתמש בנימוק של נקמה מפלגתית", הת' מרמרו רוב אנשי תקומה. "כילוננו זה, ואנו יכולים גם היום, להסדיר את הענין במיסגרת המושב, בשקט וללא משפטים. אך זה לא בשביל אנגלר. בכל ענין פועט הוא מאיים על השכנים ועל חברי הועד במשפטים. ובאשר לצד הפוליטי, איש לא

חד גדיא

מאוחרת של כל המפלגות נגד שינוי חוק הבחירות. חזית זו, יבנה ישתתפו אחדות העבודה, הפרוגרסיבס, מפ"ם, הציונים הכלליים, חרות, הדתיים הלאומיים, האגודה וגם מק"י, תפוסם הודעה חריפה נגד הצעות השינוי. המטרה העיקרית היא לתת זה לזה ערבויות הדדיות כדי למנוע מצב בו כל טיעון תחשוש שטיעה אחרת תקדים אותה ותעשה הסכם נפרד עם מפא"י, וכן כדי להכביד על ח'כים בודדים לבגוד בסינותיהם ולמכור עצמם למפא"י. מחשבה שניה: רמז למפא"י שבמקרה הקיצוני תתכן קואליציה אנטי-מפא"ית מקיר אל קיר, בדומה לקואליציה שבחרה ב-1977 ניר לוי-ר הכנסת הקודמת. אולם מפא"י לא תתרשם בזאת מאיום זה.

רע"ם תחדש את מאמציה להקים חזית כל-עריבית נגד איראן. הנימוק העיקרי יהיה כלכלי: שפרס תחזרה בנפס הערבי בשוק הערבי אירופה, תוך עקיפת תעלת סואץ והורמת הנפס בצורה זולה יותר בקו אילת-חיפה. פרס לא תירעע מהתעמולה הזאת. מכיוון שהערבים לא היססו לגזול ממנה את שוקיה בימי שלטון התנועה הלאומית הפרסית של מוחמד מוזדק, הפרסי המולאט.

אל תתייחס ברצינות לאיובי התאחדות בעלי התעשייה ללחום נגד תוספת-היוקר החדשה. כמו בכל המקרים הקודמים, תתי' מוטט התנגדות התעשיינים בגלל חוסר כוח ארגוני וחשש התעשיינים מפני ההפסדים הכרוכים במאבק, למרות שכמה משרי מפא"י - כגון אשכול וספיר - היו רואים התנגדות כזאת בעין יפה.

צפה לקשירת יחסים דיפלומטיים מלאים בין ישראל לגרמניה תוך שנה. דיונים על אפשרויות קשירת יחסים כאלה יתקיימו בחודש נובמבר השנה, כאשר יגיע ארצה ויילי בראנדט, ראש עיריית ברלין ומתחרהו של קאנצלר אדנאואר בבחירות הקרובות לראשות ממשלת בון. בשיחותיו עם ראשי השלטון בארץ יקבע ויילי את המקום שיתפסו יחסי ישראל-גרמניה במצעו לבחירות. באם יבחר בראנדט לראשות ממשלת בון, יהיה אחד מצעדיו הראשונים - הקמת שגרירות גרמנית בישראל ושגרירות ישראלית בגרמניה.

לפני שבכרו לראש פינה, גם השיג האב עבודה במספחה המקומית. שם מותה של האם לא גרם לשינוי במהלך-חיי המשפחה. האב היה שתייך. השינוי היחיד בו אפשר היה להבחין כלפי חוץ היה שהאב, שהיה ידוע מאז בואו למקום כשתייך, הפך עתה לשיכור מועד. את רוב כספו היה מוציא על קניית יין לו ולכל אדם שהיה מיסב עמו ליד שולחנו הקבוע בבית הקפה. הוא השתכר יפה מעבודתו במספחה, אך כשפנה אליו ראש המועצה המקומית, יע' קוב (אבו פישל) רובינשטיין, וביקשו לו שלם את המסים ככל אורה אחר, צחק. "אצלי זה לא פשוט. אני צריך דלי יין ליום. כך זה היה בתור-לארץ וכך גם כאן."

אך לא את כל הכסף שהרחיח הוציא האב לסיפוק תאחתי לין. הוא ניסה למלא את מקומם של האם, טיפל בילדיו במסירות רבה. "מסירותו לילדה היתה רבה מדי, אך זה מובן. הוא במידה רבה קורבן הנסיבות." קבעו אנשי משטרה לאחר שהתאוששו מ' תדהמתם הראשונה. זו היתה בדיוק טענתו של האב. הוא לא הכחיש כי קיים יחסים אינטימיים עם בתו השמנמנת והמפותחת מכפי גילה.

כחדשים האחרונים הלכה הבת ותפחה. כששאלו אותה הילדות בכיתה ממה הש' מינה כל כך, ענתה להן כי היא אוכלת הרבה לחם ותפוחי-אדמה. כשאב החופש, החלה עונת הנסיעה למעין טבחה. בשבוע שעבר נסעה יחד עם שכנים באוטובוס המיוחד. בטבחה גילו גם ה' אלמות של חברותיה כי מה שסיפרו ה' ילדות על מראה החשוד של חברתם רציני בהרבה ממה שנראה להן תחילה. הנשים קיימו התייעצות דחופה. הוחלט